

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. хат. свят) о 5-ій годі по полудні.

Редакція і Адміністрація: у двір Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенем оплати поштової.

Рекламації неважча гані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в бюрі днівників Люд. Шльона і в п. в. Староствах на провінції: на цілий рік зр. 2.40 на пів року зр. 1.20 на чверть року „ — 60 місячно . . . „ — 20 Поодинокє число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40 на пів року зр. 2.70 на чверть року зр. 1.35 місячно . . . „ — 45 Поодинокє число 3 кр.

Спільні Делегації.

На онюгдашнім засіданю делегації австрійської при дебаті над егатом маринарки адміралу Стернеку у відповідь дел. Бявкньюму хвалив здібности австр. инжинірів. Кораблям австро-угорської маринарки не можна під виглядом будови нічого закинути. Будова нових кораблів поступає поволи, але вина сего паде на малі фонди; сего року будуть готові ще два нові панцирні кораблі, а більше не можна було зробити. Вкінці опрокидав адмірал і прочі закиди.

При дискусії над бюджетом міністерства війни промавляло більше бесідників. Дел. Патак промавляло, щоби зменшити час служби військової, завести нову процедуру карну у войску, зарадити злому трактованю воєнків. — Антисеміт Патай вихвалював війну і військову службу. Війна — після сего делегата — добродійство народів, а трилітна служба військова причиняє ся до образованя тіла і душі. — Дел. Сальвадорі виступив остро против поєдників. — Дел. Барвінський промавляв за управильненем організаційного статута в войсковім духовенстві і за більшим узглядненем дрібного промислу при доставах для войска. — Референт гр. Стан. Бадені виказав смішність промови Патая, а відтак перейшов всі постуляти підвесені бесідниками.

Ухвалено бюджет міністерства війни, звичайний і надзвичайний.

При дискусії над кредитом окузаційним виголосив дел. Бянкніні довгу, двогодинну промову. По промові міністра Каляя ухвалено кредит.

Формальне замкненє сесії делегаційної назначено на вчера по полудні.

Угорська Делегация на передвчерашнім повнім засіданю, приймила звичайний і надзвичайний бюджет войсковий, та резолюції, що стояли в звязи з тим бюджетом, між иншими резолюцію домагаючу ся утвореня на Угорщині військової академії з мадярским язиком викладовим. Вкінці ухвалено цілий окузаційний кредит.

На вчерашнім повнім засіданю угорської делегации, стверджено згідність обох делегаций. Послїдне засіданє визначено на вчера по полудні.

В суботу і понеділок відбули ся двірські обіди для членів обох Делегаций; на кождім з них були запрошені по половині австрійські і угорські делегати. По обіді Цісар переходив попри стоячих делегатів і розмавляв з кождим з них. В розмові порушав Цісар біжучі справи, а замітне се, що Цісар кілька разів патякнув о потреби чим скоршого полагожденя бюджету.

З Залеским говорив Цісар о роботі парламентарній і згадав, що доконче треба упорати ся з бюджетом на 1895 р. Залеский відповів, що скорє полагожденя бюджету не стрітїти зі сторони Поляків ніякої трудности. — З Поповским розмавляв Цісар о справах делегаций: о однорічних охотниках, о теплих вечери для воєнків і о доставах войскових. — Дел. Бявкньюного, котрий якраз того дня, в суботу, виголосив опозиційну промову, поспитав Цісар: Ви завжди дуже заняті? — Бянк: Стараю ся, що мжу, робити, щоби боронити прав мого хорватского народу. — Цісар: Се по-

хвально. Хорвати були завсїгди вірно предані Моїй Династії і мені. — Бянк: Се історична правда і так завсїгди буде! — Задля короткого часу Цісар розмавляв в суботу лиш з не многими делегатами.

На обід двірський в понеділок були запрошені прочі делегати, між ними і дел. Барвінський. До дра Герольда заговорив Цісар: Дуже тішу ся, що ви сего року в делегациях лагідніше говорили. — Др. Герольд: В. Вел., я стараю ся завсїгди висказувати моє пересвїдченє. — Цісар: Такожъ в справах босаньских завяли ви обективне становище. — Др. Герольд: Се було завсїгди нашим наміром. — Цісар: Справді много зроблено в тих краях. — З дел. гр. Пінівським говорив Цісар о роботах парламентарних і сказав, що було би пожаданє полагодити сеї сесії пропедуру цивільну, если би се було можливе без опізненя бюджету. — До дел. Лупула сказав, що чейже тепер справи парламентарні скоро будуть полагождені. — Те само сказав Цісар і до делегатів бр. Діпавлього, Щепановского та Промбера.

З Ради державної.

В доповненю нашого справзданя з понеділкового засіданя Палати послів додаємо, що між справами, полагожденними на тім засіданю, реферував пос. Мезник в імени бюджетовой комісії замкненя рахунків з будови шляху залізничного від Стрїя через Сколе до галицько-угорської границі на Бескиді. При тій нагоді забрав голос пос. Вахнянин і промавляв за полєкшами в руху особовім на шляху зе-

СІННЕВЕ СОЛЬБАКЕН.

Оповіданє БЕРНШЕРНА БЕРНЗОНА.

(З норвежского).

(Дальше).

Ті слова Сінневе зворушили Інґріду до глублини, але заки ще могла слово промовити, вхопила єї Сінневе за руку і сказала:

— Прощай Інґрід! Іду назад на полонину.

І она скоро відвернула ся.

— Тут єсть до тебе картка — шепнула Інґрід.

— Картка? — спитала Сінневе.

Між тим Інґрід встала, витягнула картку і подала їй. Сінневе ховаючи лівою рукою письмо за пазуху, обіймила правою приятельку за шию і поцілувала єї, та рівночасно почувла, що на єї лице падають великі теплі сльози. Інґрід легко висунула єї за двері і зараз замкнула їх за нею, бо не мала відваги дивитись на се, як Сінневе буде читати Торбернове письмо.

Сінневе тихо зійшла по сходах на долину, але що до єї голови тиснули ся різні гадки, забула ся і чимсь застукотїла; она наполохала ся, перейшла скоро подвірє і побїгла відтак попри стайні і стодоли з черевиками в руках

до воріт, що вели на поле. Там задержала ся, натягнула черевики і розгорячена пустила ся скорою ходою під гору. Тяжко присьпіваючи, ішла все скорше і скорше, аж вкінці утомила ся і мусїла сісти та випочити. Тоді пригадала собі на картку.

На другий день рано, коли вівчарський пес забрехав і хлопці побудили ся, а корови мали доїти ся і іти на пашу, Сінневе ще не вернула.

Хлопці ще стояли і здивовані питали себе, де она може бути — они пізнали по не порушенім ліжку, що єї цілу ніч не було — коли надїйшла Сінневе. Була блїда і мовчальва. Не кажучи й слова, приладила хлопцям євіданє, повклалада їм до торб на цілий день їду і помогла доїти корови.

Скривъ по горах стелила ся ще густа мракка, по цілій полонині сьвітили ся каплі роси на траві, ранок був зимний, а брехіт пса проносив ся голосним відгомном по сусїдних полонинах. Стали спускати корови. Почувши сьвіжий ранний воздух, підходили корови одна за другою до дверей, але там сидів вже пес і не випускав їх, аж всі корови були повіднанані, тоді уступив ся з порога і корови вийшли. Звук дзвінків лунав по полонинах, брехіт пса проносив ся далеко в густім мрачнім воздуху, а пастухи пробовали ся, хто з них сильніше затрубить на розі.

Але Сінневе відвернула ся від всего того і пішла на то місце, де звичайно сидїли обі з Інґрідою. Она не плакала: сидїла тихо і не порушно вдивлюючись в долину та лише від часу до часу прислухувала ся тим різnorodним тонам, що ставали тим прємнїйші, чим більше віддалювали ся.

Між тим стала сьпівати пісню: спершу тихо, відтак трохи голоснїйше а вкінці повним, звучним голосом. Она склала єї після иншої, котру знала від дїтинства.

Спасибі! за все, від коли ми стали зранку Віку молодого весело гуляти; Тоди я гадала, що так до останку Жите нам все буде миленько минати.

Я собі гадала, що тота забава Заведєсь широко, не на один рік, Від тої берези аж де церков червонава, Де онта домівка і на цілий вік.

Сиджу бувало з вечера до ночи, На яловий горбик видивляю очи; Вже верби вкриває чорна, вічна тьма, А тебе заедно нема і нема.

Сиджу і тужу та її собі думаю: Приїде, коли може до рана заждаю Аж і засвітало, ба й день минув А его не видко, він не прилинув.

лїзничім Стрий-Лавочне. Дотичну резолюцію, поставлену пос. Вахнянином, придлено зелїзничій комісії.

На вчерашнім засіданю бюджетової комісії реферував п. Козловский о предложеню правительства в справі знесеня нагороди за донесенє о скарбових провинах. Бєсїдник підносив, що обовязком держави єсть викликувати в своїх органах ревність служби, а не охоту зиску. Комісія приймила предложене.

Перегляд політичний.

Клюб сполученої лївиці рїшив на передвчерашнім засіданю перейти до спеціальної дискусії над бюджетом. Кермоване клюбом аж до кінця сесії поручено послови Бєрови.

Процедура цивільна має вїйти на дневний порядок палати послів зараз по окінченю генеральної дебати бюджетової і має бути полагоджена на кількох вечірних засіданях.

Екзекутивний комітет молодческого сторонництва скликав довірочну конференцію, на котрій мають бути обговорені справи наближаючих ся виборів до союму.

Міністер заграничних справ Сполучених Держав візав телеграфічно американського посла в Мадридї, аби він зажадав від Іспанії виплати 6 мільонів зр., котрі винна Іспанія Сполученим Державам що від 1886 р. Сєли би отягано з виплатою загрозив міністер, що Сполучені Держави займуть місто Гаванну на Кубі.

Комісія, визначена російским міністерством просвіти для реформи шкіл елементарних у всіх німецьких колонїях в царстві російским, вже покінчила свої роботи. Проект комісії вже затверджений совітом державним. Після проекту, мають бути знесені всі школи елементарні з початком сего року шкільного, а на їх місци будуть заведені т. зв. школи сїльські, над котрими нагляд буде поручений губернаторам. Язиком викладовим в нових школах буде мова російська, і лиш наука релїгії буде подаватись по німецьки. Також і плян науки буде змінений, бо історія і географія Росії будуть подавати ся яко обовязкові предмети науки.

Дивлю ся і дивлю, видивила очи
І сьвітоська божого не бачу,
Дивлюсь в одно місце, від рана до ночи
Тужу, сумую і плачу.

Ще лиш одно місце люди на відряду знають
Церквицю в долині, край онтих лїсів
Ох, коли ж бо й туди мене не пускають,
Бо він би там преці коло мене сїв!

VII.

В якийсь час по тих подїях, сидїли Гутторм і Карен в великій ясній комнаті на Сольбакен і відчитували одно другому деякі місця з кількох нових книжок, котрі недавно одержали з міста. Рано були обєв в церкві, бо се була недїля; відтак перейшли ся по полях, оглянули засїви та нараджували ся, котрі ви ви на другий рік лишити облогом, а котрі обсіяти. Они перейшли від одної границі до другої і їм здавало ся, що за їх господарованя поля значно поправили ся.

— Бог знає, що то буде з того по нашій головї! — казала Карен.

Тодї попросив єї Гутторм, аби вернула з ним домів, бо хотїв би переглянути з нею нові книжки та додав: „Так найскорше збудеш ся непотрібних думок“.

Переглянувши нові книжки, сказала Карен, що старі лїпші. „Тепер лише відписують старі книжки і на ново їх друкують“.

— Може бути, — відповів Гутторм. — Земунд сказав нинї в церкві до мене, що в дітях відроджують ся родичі.

— Ви оба з Земундом багато нинї говорили.

Новинки

Львів дня 27 червня 1895

— **Іменованя.** Ц. к. Міністерство торгівлі іменовало почтового офіціяла Андрия Якубовского в Перемишлях, почтовим контролєром в Кракові на двірци.

— **Др. Михайло Бобжинський,** ц. к. віцепрезидент краєвої Ради шкільної, повернув вчера з візитациї шкїл до Львова. П. Віцепрезидент візитовав минушого тиждня гімназії в Золочеві і Бережанах, та школи народні: в Золочеві, Хильчичах, Поморянах, Урмани, Жукові, Бережанах, Лятятиві і Підгайцях.

— **Є. Е. п. Маршалок** краєвий кн. Евстахий Сангушко виїхав до Гумписк.

— **Впреосьв. Митрополит Сильвестер Сембратович** виїхав передвчєра до Підлютого, де перебуде до 17 серпня с. р.

— **Загальні збори членів філії товариства „Просьвіта“ в Камінці струмиловій** відбудуть ся дня 13-го липня с. р. о 3-їй годинї з полудня. Точна програма і місце зборів, будуть небавом подані до відомости. — Від видїлу філії „Просьвіти“ в Камінці струмиловій дня 24 червня 1895. *М. Цегельський* голова. *Кароль Бардин* секретар.

— **Зараза на безроги** ширить ся в повіті перемискім в громадах Барич, Халушки медичкі, Якеманичі, Коровники, Поздич, Стїбно і Стїбенко. В тую околицю удала ся комісія зі спосібніших ветеринарів, щоби розслїдити заразу на місци.

— **Град** падав сими днями в Цеброві і Покропівній, повіта тернопільского, знищив по більшій часті засїви.

— **Ческо-славянську етнографічну виставу в Празї** відвідало до 24 с. м. 438.719 осіб за платними білетами. В будні дні гостий на виставі буває лиш по кілька тисяч, але в недїлі загостило на виставу 46.821 осіб.

— **При льосованю приданих,** яке відбуло ся 24 с. м. в каплиці сьв. Софії у Львові, виграли: Франциска Чечен 4251 зр. з фундації Лукевича, Маркія Магдярчик 600 зр. з фундації кн. Пониньского, Марія Грибовска 300 зр. з тої самої фундації, Павлина Галушко 160 зр. з фундації Кароля Сєботи і Леокадія Клапа 84 зр. з фундації Єлисавети Черкавскої.

— **Застановили роботи** робітники заняті при 21 цєгольнях у Львові. Всїх страйкуючих

— Земунд розумний чоловік.

— Але менї здає ся, що за мало уважає на Господа Бога.

На те не відповів Гутторм...

— Де Сїнневе? — питала мати.

— На горі, в своїй комнаті — відповів.

— Ти був перше у неї, — що она робить?

— Гм, от, нічого — —

— Було єї саму не лишати.

— Хтось прийшов до неї.

Жінка замовкла; по хвили-ж спитала:

— Хто такий?

— Івґрїд Гранлїден.

— Я гадала, що она ще на полонині.

— Нинї прийшла до дому, бо мати ішла до церкви.

— Ага, нинї і она показала ся.

— Она має багато роботи.

— І виші люди мають роботу; але хто хоче, той вже найде час, щоби бути в церкві.

Гутторм знов нічого не відповів. По хвили сказала Карен:

— Нинї були в церкві з Гранлїдєского хутора всі крім Івґрїди.

— Цїлком природно — відповів Гутторм — они хотїли провести Торберна, бо він нинї перший раз по слабости виїшов.

— Дуже змарнів.

— Але з ним лїпше, як можна було надїяти ся; я дивую ся, що й так виглядає.

— Дорого заплатив за свою дурницю.

Гутторм дивив ся якийсь час перед себе, а відтак відозвав ся:

— Він ще такий молодий...

— То єго не оправдує. На него не можна ніколи спустити ся.

Гутторм, що сидїв опертий лїктями о стїл

єсть звяз 1500. Они жадають підвишеня плати за 1000 цєгол з 2 зр. 45 кр. на 3 зр. 20 кр., лїпшого мешканя, як доси і лїпшої води до пїтя. Доси ще не наступила згода між властителями а робїтниками, але здаєть ся, що страйк довго не потреває, бо обі сторони вказують досить уступливости.

— **Кінні перегони у Львові** розпочинають ся нинї о 1½ годинї з полудня. З причини тих перегонів рух в містї від кількох днів значно оживив ся. Перегони потревають п'ять днів, т. є. аж до понедїлка включно.

— **Забобон.** В Мільниці над Дністром, в борщівскім повіті, повісила ся дня 19 мая с. р. Паранька Волошинова, котру похоронено на мільницькїм кладовищї. Дня 10 с. м. о пів до третї з полудня повстав величезний огоп і знищив кількадесят будиноків. Сєляни витолкували собі сю річ так, що нещастю винен не хто инший а висїльниця, що своєю смертю спроводила величезні вітри і посуху. Щоби оминуть дальших подібних нещастєв, рїшили Мельничане викопати трупа Волошинової. Що урадили то й зробили в ночи 14 с. м., а домовину пустили Дністром. Рибакі сусїдного сїльця Вільхівця придержали домовину і повідомили о тїм жандармерию, котра викрила винних і відставила до суду.

— **Землетрясенє** дало ся чути в суботу і в недїлю в трицятьох місцевостях полудневої Італії. Землетрясенє було фїлисте і досить сильне. Між населєнем панує великий переполох.

— **Страшні експльозії.** З Нового Йорку доносять, що в Кінгсвуд, в державі Вїрджїні західній, ударий грїм в магазин динаміту. Вибух був страшний; множество осіб убитих і ранених; шкоди в околици величезні. — В фабрицї пороху в Пенандорі (де в богато наших робітників при копальнях вугля) експльодувало 1400 бочок пороху. Будинок рознесло на дрібні кусні. З людей на щастє ніхто не погіб, бо в часї експльозії не було нікого в фабрицї. Експльозия мала наступити в наслідок підпалєня.

— **Кружок самоубийників** відкрила поліція перед кількома днями в Новім Йорці. Кружок заснований в лютім с. р., а перше самоубийство наступило 12 марта. Відобрав собі жите якийсь Фридрих Охмер. Відтак 27 марта допустила ся самоубийства панї Марї, 11 цвїтня якийсь Яков Гуммерт і т. д. що кілька днів. Кружок числить 13 членів, а по самоубийстві одного прибирає нового члена. Котрий з членів має собі відобрати жите, означає за кожний раз льос. Один з членів кружка так сказав якомусь дневникареви: „Не

і обертав в руцї книжку, отворив єї тепер і удаючи, що зачинає читати, відозвав ся:

— В Гранлїден надїюєть ся, що він прийде знов до давного здорвля.

Тепер взяла й мати книжку в руки.

— То було би велике щастє для такого гарного хлопця — сказала. — Коби лише Господь дав, аби він научив ся робити лїпший ужиток з своїх сил.

Обєв читали дальше, відтак сказав Гутторм, обертаючи картку:

— Нинї за цілий час не подивив ся на неї анї разу.

— І я бачила, що сидїв тихо і не підвдив голови, доки она була в церкві.

Знов замовкли на кілька хвиль, а потім сказав Гутторм:

— Як ти гадавш, забуде він єї?

— То було би на всякий спосіб найлїпше. Гутторм читав дальше, жінка обертала лист за листом.

— Я була би дуже рада, щоби тота Івґрїд не висиджувала тут так довго — обїзвала ся вкінци досить нетерпеливо.

— Але Сїнневе майже нікого не має, з ким могла би поговорити.

— Має нас.

Гутторм глянув на неї:

— Не можна-ж з нею так остро обходити ся.

Жінка помовчала, а відтак сказала, немов оправдуючись:

— Я ніколи не боронила Івґрїдї приходити.

Тепер зложив Гутторм книжку, встав і приступив до вікна.

— Ось Івґрїд вже відходить — сказав.

маємо ніякої охоти до життя. Більша частина з поміж нас дуже убога. Одна з самоубийниць була любовою одного нашого члена. Она добровільно піддала ся нашим статутам, а за нею пішов також її милай. Коли ми засновували кружок, порішили жінки не приймати. Але як вже одну приймили, згодились ми на те, щоби їм прощати если-б їм в останній хвили не стало відваги. Найбільше жінок тому хоче належати до нашого кружка, бо до него належать їх любки“.

— Про руско-народний театр в Станіславові доносять: В неділю 23 го с. м. на представлене „Учителя“ дра Франка з'їхало ся много священників з околиці і явило ся багато учительства та селян. Театр був майже повний. Публика була живо перенята грою, а штука робила сильне вражіння. Деякі місця в комедії викликували бурю оплесків. Що до гри артистів то она була бездоганна.

— О сні і безсонности. Психіатр проф. Крафт-Ебінг, виголосив недавно незвичайно цікавий виклад о „Сні і безсонности“. Він назвав сон „правильно повертаючим потоненням всякої діяльності думи в глибині цілковитої нежиттєвості“. Дятого зовуть сон старинні поети „братом смерті“. Сон для людського тіла майже важливіший, як корм. Мусимо спати, если хочемо жити. Учений професор поясняє подрібно причину конечности сну і его вплив на організм. Сон не допускає, щоби людське тіло надто зуживало ся. На питанє: як довго треба спати? — відповідає: немовля має спати на добу двацять годин, дитина до двох літ — дванадцять, до сімох літ — десять, до десятиго року — девять і пів, а до тринадцятиго вісім і пів години. Ті, що працюють умислово, повинні спати довше, як ті, що працюють фізично. Безсонність приходить в наслідок ослаблення нервів.

— Крілики в Австралії. Часописи, що виходять в австралійськміх міст Сиднею, дуже нарікають на кріликів, що страшенно розмножили ся в тамошних землях. Тамошнє правительство призначило окрему суму грошей на вивчення кріликів. Хоч тамошні люди роблять з кріликів консерви і посилають їх заморожені до Лондону, але в декотрих сторонах кріликів так багато, що з них більше шкоди, як пожитку. Отже убивають їх, затроюють, ширять між ними заразу — але все те не помагає. В найновіших часах просто від кріликів годі обігнути ся. В одній місцевості винищено кріликів так, що ледви дватри на день можна було побачити, аж нараз розмножили ся они так, що сеї весни за один місяць зловлено їх 19.300 штук. Мешканці сеї місцевості просто в розпучі. Крілики добули ся

вже й до міст; вже загніздили ся на передмістях Сиднею. Убиті звірята і неспрятані гниють, отже й з того боку грозить людям небезпечність; готова пошесть настати. Чистий клопіт з кріликами.

— Громадну прогулку на виставу до Праги задумує устроїти кружок львівських Русинів. В тій справі писав до тутешних Русинів чеський писатель п. Франтішек Ржегорж, обіцяючи свою поміч на случай, если така прогулка вибере ся до Чехії.

— Індіани пропадають зі світа щораз більше. Ще перед кількома літами на їх оселі в америкавській місцевості Оклагома напали вороги і зруйнували їх страшенно, а недавно сего року чужі поселенці звівчили також індіанську оселю Кікапуг. Страшні річи діяли ся в тих сегорічних борбах. Індіани бороли ся завзято о свою землю, але напастники прогнали їх, і они забрали ся кудись мов цигани, коли не лягли головою в обороні своєї землі. Число давних первістних мешканців Америки, Індіан, щораз меншав і то нагло. Ще в р. 1890 начислено їх 250.000 голов, а тепер, кажуть, нема їх уже більше, як 200.000. Сполучені Держави видають щороку на удержанє Індіан 12 мільонів доларів, аби племя не загинуло. Але на жаль ті мільйони пропадають в більшій часті по кишнях лакомих урядників а коли Індіани, котрим не дано обіцяного збіжжя, зварядів рільничих і т. п. з голоду повстають против своїх гнобителів, то гинуть сотками від куль воєків Сполученої Держави. До того ще горівка і заразливі недуги зовсім убивають Індіан. Dead Indians good Indians — неживі Індіани то добрі Індіани, — так приповідують Американці. Така думка була у них тому сто літ, така думка у них і тепер є, отже дві „червоних людей“ почислені. Небавом не стане на світі колісь могучого племені.

— З Острова коло Боринич пишуть нам: Честь — кому честь! Ледви минув місяць від часу, як в наших селі гостила страшна пожежа. Здавало ся нам всім тоді, що не буде виходу з біди, а прийде ся таки доконче уласти під злиднями.... Нехай же Всевишній наділить так своєю ласкою всіх щедрих П. Т. жертводателів, як они наділили наших погорільців. Поданем помічної руки не дали бідолахам запропаститись, чим дали доказ, що любов ближнього не вигасла у серцях християнських, а горить святим огнем; зрозуміли дальше — що „подвійно дає той, хто сейчас дає“.

Найперше, як я вже давніше доносив, прибув з матеріальною помічю В. п. Станіслав гр. Мицельский, властитель Острова, при-

силаючи щоденно і роздаючи поживу між них; тимчасом завзяв ся ласкаво збиранєм складок на річ погорільців. В двох тижнях несповна, розпоряджав уже готівкою около 500 зр. зібраною в крузі родиннім, до котрої відлинули ще датки, зібрані В. о. каноніком Йоак. Мотикевичем, парохом Берездовець, та В. о. Ст. Донаровичем сьотрудником в Бориничах, на богослуженнях в храмах Божих; відтак ще квота 50 зр. надіслана Сьвітлим Виділом Ради повітової бобрецкої. Сею квотою обділив Вп. Граф всіх тих, котрих майно необезпечене, до тла спопеліло — вельми совістно і справедливо. Вкінці насів ще від Вп. посла п. Романчука, дар 5 зр. на руки В. о. Волод. Юзичинського на цілє повисшу.

Крім сего зволили ще уділити помічи в збіжку і матеріялі:

- 1) Вб. п. Станіслав гр. Мицельский — 700 метрів дубини і 32 фір прута до огороження;
- 2) Впр. о І. Юзичинський совіт. конс. 2 кірці ачменю;
- 3) ВП. Стефан Ясільковський, посесор в Острові теплої страви, збіжжя, мешкавля;
- 4) Вч. о Волод. Юзичинський 500 клг. муки, теплої страви;
- 5) Християнська крамниця в Бориничах 100 топок соли і отворила кредит для погорільців.
- 6) ВП. Ляхович, посесор в Руді 1½ кірця гороху.

В додатку жертвував ще Вбл. гр. Мицельский каменя на підмурованє всіх нових хат, та приобіцяв виведати дешевшого матеріялу деінде.

Огсєм Вп. щедрим Жертводателям, в імені обділених селян-погорільців складаю на сім місци горячу подяку з желанєм, що б Господь-Вседержитель наділив їх своєю ласкою зарівно, як они бідних наділили і за оказанє співчутє для них.

Не від річи буде піднести, що Св. Товариство обезпеченє краківське зарядило, о скілько можна було, як найскорше ліквідацію шкоди обезпечених погорільців, офінюючи шкоду совістно і виплачуючи вскорі, через що дадо можливість обезпеченим сейчас взяти ся до діла.
Стефан Шоробура.

— Померли: В Токах коло Збаража двя 25 с. м. Аня з Билинських Копитчакова, жінка місцевого сьвященика; — в Живци Тома Озуревич, радник двора, вислужений президент окружного суду, спершу в Золочеві, а відтак в Станіславові.

ТЕЛЕГРАФИ.

Відень 27 червня. Вчера вечером закрито обі Делегації.

Петербург 27 червня. З причини отвореня каналу цісаря Вільгельма І. поручив цар департаментови водних доріг в міністерстві комунікацій виготовити плян відповідної водної дороги між морем Балтійським і Чорним, через получене Двини під Витебском з Дніпром під Оршко.

Бруксели 27 червня. Вчерашнє засіданє палати послів було дуже бурливе. Соціалісти виступили з острими промовама против короля.

Льондон 27 червня. Кн. Уельський отворив вчера міжнародний залізничий конгрес.

— Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка у Львові, уліця Академічна ч. 8. продає слідуєчі книжки: Вас. Чайченко. Під ммарним небом, поезії часть І, 1 зр., Книга казок, поезії часть ІІ, 60 кр., Твори прозаїчні ч. І. 80 кр., ч. ІІ. кр., ч. ІІІ. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. І, ІІ, ІІІ, ІV. по 1 зр. — Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4-50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезії ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з москвоєского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінг-Герасимович. Що то є господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Дніпром 25 кр.

За редакцією відповідає: Адам Креховецький.

Ледве то почувла Карен, сходила ся і вийшла з комнати. Гутторм стояв ще довго при вікні, відтак відвернув ся і почав проходжувати ся по комнаті. Однак скоро лише жінка вернула, він задержав ся і поглянув на неї.

— Як я гадала, так і було — сказала, вступаючи до комнати. — Сінневе сиділа у себе в комнаті і плакала, а як я вийшла, она скилила ся і удала, що чогось шукає в скрині. — А відтак похитуючи головою додала:

— Ні, то не добре, що она заходить ся з Інгрідою.

Она стала приладжувати вечерю і під той час заедно входила і виходила з комнати. Як раз тоді коли она вийшла, вступила Сінневе до хати. Її очи були червоні від слюзов. Переходячи попри вітця, поглянула ему в лице, а відтак сіла собі коло стола і взяла книжку. Однак по хвиліці положила її назад на столі та спитала матір, чи має їй помагати.

— Очеvidно — відповіла мати — робота на всьо добра.

Она мала вкрити стіл, що стояв недалеко вікна. Отець, котрий доси проходжував ся по коивнаті, приступив тепер до вікна і дивив ся на поле.

— Я гадаю, що колеглий від дощу ячмінь знов піднесе ся — сказав.

Сінневе стала коло него і також дивила ся на засіяну ячменем ниву. Він обернув ся до неї, але що жінка була в комнаті, то лише поглядив легко дочку по голові і почав знов ходити там і назад.

За вечерю не говорили нічого.

Моляту перед і по їді говорила все мати. Коли повечеряли, відчитала мати один уступ з сьвятого письма, а відтак всі співали побожні пісні. „Боже слово приносить спокій, а то таки найбільше благо для людей“ — говорила мати і поглянула на Сінневу, що спустила очи на землю.

— Тепер оповім вам повістку; — говорила мати дальше — кожде слово в ній правдиве і для того, хто подумав над ним дуже поучаюче.

Потім так стала оповідати:

„Як я була ще дитиною, жила в Гавг одна дівчина, внучка старого ученого війта. Він взяв її ще малою до себе, аби мати з неї потіху і осолоду на старі літа і очеvidно учив її Божого слова і добрих обичаїв. Она учила ся легко і охотно, так що вскорі була для нас приміром і о много нас випередила. В пятнадцятім році уміла рахувати і писати, знала всі свої шкільні книжки і двацять пять розділів з біблії на память. Я так то памятаю, як би то вчора було. Она далеко охотнішє учила ся, як танцювала і тому мало коли показувала ся на забавах, — звичайно сиділа в комнаті дідуся, де були зложені его книги. І було так, що если ми коли з нею зійшли ся, она стояла, немов думала о чім иншій, а ми звичайно говорили між собою: Коби то ми були хоч о половину такі розумні, як Карен Гавген.“

(Дальше буде)

КОНТОРА ВИМІНИ

п. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всіх ефекти і монети

по курсі денним найдокладнішим, не числячи жадної провізії

Яко добру і певну льокацію поручає:

4 ¹ / ₂ % листи гіпотечні	4 ⁰ / ₁₀ позичку пропінатійну галицьку
5 ⁰ / ₁₀ листи гіпотечні преміовані	5 ⁰ / ₁₀ " " " " буковинську
5 ⁰ / ₁₀ листи гіпотечні без премії	4 ¹ / ₂ % позичку угорської жезліної до-
4 ¹ / ₂ % листи Тов. кредитового земс.	роги державної
4 ¹ / ₈ % листи Банку краевого	4 ¹ / ₂ % позичку пропінатійну угор-
4 ¹ / ₂ % позичку красву галицьку	ску

4% угорські Облігації індемнізаційні,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда кудує і продає по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Ви. купуючих всіякі вилосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всіякої провізії, а противно замісцев лишень за відтрусенем коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставля нових аркушів купонних, за зворотом коштів, котрі сам поносить.

6

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядження для стаен і обор.

На жаданє висилаємо катальогіи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файгель

у ЛЬВОВІ, улици Коперніка число 21.

Льоси будови церкви на ювілей цісарский по 1 зр.

Головна виграна | Передпоследний тиждень

вартости **30.000 зр.**

Льоси поручають:

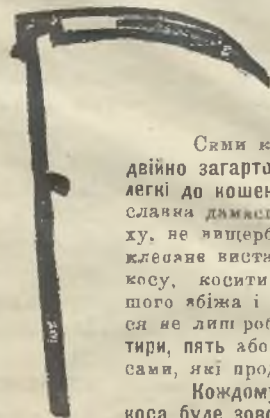
Август Шелленберг і Син, Кіц і Штофф.

49

Е. ПАТРАХ в Стрию (в Галичині)

давнійше Л. І. Патрах

по смерти брата обіймивши торговлю по лагоджую всі справи.

Коси з марною січкарня

з англійської срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надвичайно легко носити. Они по-двійно загартвані ріжуть остро, остають ся довго острими легкі до ношеня і такі гнучкі, як найлучша, на весь світ слава дамасценска сталь Они перетинають велізу блуху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало вищать ся Одно клебане вистарчує на кілька днів А виостривши раз таку косу, косити можна нем 120 до 150 кроків і найгустішого лїжа і найтвердшої гірської трави, чим ошадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошенє і то о чотири, пять або шість разів в порівнянню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кожному, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсім тана, як тут описано Если коса не буде

ган добре носити, яня обіцюю, то в противнім разі перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за ширекі, які потрібні в вашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слідуючій цїні.

Довг. ціл к. 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | 100 | 105 | 110 | 115 | цтм.

Цїна 1 кос 1 00 | 1 05 | 1 10 | 1 20 | 1 30 | 1 40 | 1 50 | 1 60 | 1 70 | 1 80 | 1 90 | 2 00 | зр.

На 5 кл. іде 14 | 13 | 11 | 10 | 9 | 8 | 8 | 7 | 6 | 6 | 5 | 5 | кос

Марморовий камінь до острєня коси.

Довгота стм. 18 | 21 | 22 | 25 | в кінци звичайні бруськи мармор

Цїна за штуку кр. 30 | 35 | 38 | 40 | 16 кр.

Баба з молотком зр. 20 кр.

Посилка звїблившю почтою лишє за готівку або послїплатоу.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половинау

посилки, а при замовленю 20 кіс цілу. 50

Бляти для ткачів по найделєвших цінах.

ГАЛИЦЬКИЙ БАНК КРЕДИТОВИИ

почавши від 1 лютого 1890 поручає

4% Асигнати касові

в 30 дєвним виповідженєм

3¹/₂% Асигнати касові

в 8 дєвним виповідженєм, всіяке звагодячі ся в обізі

4¹/₂% Асигнати касові

в 90 дєвним виповідженєм, будуть опроцентовані почавши від

дїя 1 мая 1890 по 4 проц. в дєвним терміном виповідженєм.

Львїв, дїя 31 січня 1890.

7

Дирекция.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІИ

поручає

найновійше патентоване начине кухонне з зні гальванічно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже трєвалою емалією.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардинська і у всіх більших торговлях веліза.

Поручає ся

6

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.